

Fragment del diari inèdit *Darrer diari*

Joan Ferraté

14 maig 1974.

43

Està imaginació
per pendre ço qui en lo sen fo
sentit per los sis sentiments,
per ço que sia membraments
de ço qui és en temps passat;
car, si no fos imaginat,
no fóra fait remembrament
ni hom haguera moviment
a certa obra ni a ert lloc,
e fóra perdet tot lo joc
e el delit que se'n pot haver.

Ull, Medicina de pecat,
1536 - 1547.

seria esplèndid que "ço qui és
en temps passat" vulgués dir:
"allò que ha passat en el temps,
en qualsevol moment del temps".
La imaginació com a realització

de l'especificitat. 44
 de l' instant: idea
incomparablement sana, idea
redemptora.

Foix ho diu ben clar, em
penso:

És per la Ment que se m'obre Natura
A e'ull golós...

... En ella l'Irreal
No és el fosc, ni el son, ni l'Ideal,
Ni el foll cobrig d'una auranga
futura,

Ans el present; i amb ell, l'hor
i el lloc,

I el cremar dolç en el meu
propi foc

Fet de voler sense queixa
ni usura.